

Nå har det vært en lang sommerferie! Håper du har hatt det fint i ferien? Tror du at du og Stefanusbarna har gjort noe av det samme i sommer? Kanskje du har badet og solt deg, eller kanskje du har hoppet i en sølepytt? Å hoppe i sølepytter er gøy! Spesielt hvis det er noen som ser på deg. Har du noen gang sagt: «Se på meg?».

I can! Jeg kan!

Kanskje du har sagt det når du har lært noe nytt? Eller når du har fått en ny leke? Jeg vet om noen barn som føler de ikke har så mye å vise frem. Det er hull i klærne deres, og de har ikke så mange fine leker. Noen av dem kan ikke lese og skrive. Ja, noen har ikke foreldre som tar seg av dem, eller skikkelig mat å spise. Tror du disse barna likevel kan si «Se på meg?».

Det er mange som tror at Stefanusbarna som bor på søppelplassen i Kairo ikke kan si «Se på meg!», men det er helt feil. Vet du hva de lærer hver dag i barnehagen hos Mamma Maggie? "I can!" lærer de. Det betyr «Jeg kan!». Selv om noen barn har mange leker og fint hus, og andre barn nesten ikke har noen ting, er barn likevel ganske like. Alle liker å si «se på meg!», og vise frem noe de kan.

Ser du forresten hvor glade disse barna er for akebrettet sitt?

Tror du barna som kommer fra Norge og har kjøpt akebrettet er gladere for sitt akebrett enn Stefanusbarna som har laget sitt eget? Eller er glede en følelse som kjennes lik ut for alle mennesker uansett hvor de bor? Hva tror du?

Uansett hvor de bor, så har barn mange følelser som er like. Noen av disse følelsene er gode. Slik som glede, stolthet, trygghet. Andre følelser er vonde. Det kan være at man er lei seg, redd eller sint. Man kan ofte se på de andre hvordan de har det? Se på bildene under. Hva tror du barna føler? Hvordan kan du se på utsiden av kroppen hva andre føler inni seg?

Hva tror du hadde skjedd hvis barna med de to ulike akebrettene hadde møttes? Tenk om en av de norske barna hadde sagt til Stefanusbarna at de ikke synes de har noe fint akebrett? Da hadde de stjålet gleden fra Stefanusbarna! Men hvis de hadde prøvd hverandres akebrett, da tror jeg de hadde delt gleden. Tenk at Gud har skapt barn både i Norge og Egypt med de samme følelsene!

Følelser

Hva tror du disse fire barna på bildene under føler?

Aktivitet

Lag en stor plakatt, for eksempel med tegninger, bilder, eller tekst om hva dere har å være takknemlige for. Heng den opp, og hver gang dere ser på den, blir dere minnet på hva dere har å takke for! Det er nemlig ganske rart. Det er akkurat som om takknemlighet er ferskvare. Hvis vi ikke minner oss selv på det, glemmer vi helt bort alle de fine tingene vi opplever i løpet av en dag, eller en uke. Også Stefanusbarna takker, selv om vi kanskje ikke synes de har så mye å takke for. På bildet over ser du barna som takker og ber. Jenta foran, som heter Miriam, takket Gud da de fikk besøk fra Norge. Hun hadde bedt om nye sandaler - og det hadde hun fått!